

TÉMA 2: ČO MUSÍM UROBIŤ, ABY SOM BOL SPASENÝ

Prehľad témy

Podstatou radostného kresťanského života, ktorý prináša ovocie, je úplné pochopenie evanjelia milosti. Dôsledky akéhokoľvek pozmenenia evanjelia sú obrovské a výsledky môžu (a veľmi často sa to stáva) okradnúť veriacich o zmysluplný rast.

V tejto téme budeme:

- Definovať jadro evanjelia milosti.
- Diskutovať o dôsledkoch niektorých najbežnejších prvkov, ktoré ľudia pridávajú alebo uberajú z evanjelia.
- Odhalíme nedorozumenia, ktoré môžu vzniknúť ohľadom evanjelia.

Pochopenie témy

„Čo mám robiť, aby som bol spasený?“ Oni mu odpovedali: Ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.“ – Skutky 16:30-31

Čo je evanjelium Ježiša Krista? Kto je Ježiš Kristus a akú úlohu zohráva v našom spasení? Čo je milosť? Čo je základné a čo nepodstatné v posolstve evanjelia? Čo má človek robiť, aby bol spasený? Aké sú dôsledky pridávania alebo uberania z evanjelia?

Výroky

(Výroky sú citáty a úryvky, ktoré vám majú pomôcť rozmýšľať o tejto téme. Môžu alebo nemusia odrážať biblickú pravdu.)

„Hlavne, že veríš, nezáleží na tom, čomu. Všetci musíme v niečo veriť.“

„Neverím, že by Boh poslal niekoho naveky do pekla.“

„Nezáleží na tom, čo v živote robíš. Ak veríš v Ježiša, pôjdeš do neba.“

„Je príliš jednoduché iba veriť. Musí byť ešte niečo navyše.“

„Nepíše sa niekde v Biblii, že Boh pomáha tým, ktorí si pomáhajú sami?“

Príklady zo života

Judy

„Dúfam, že to nie je zas niekto, kto si chce zo mňa vystreliť!“ povie si, keď sa otočíte na posteli a natiahnete za telefónom.

„Ahoj Megan, tu je Judy. Prepáč, že volám takto v noci, ale ozaj potrebujem s niekým hovoriť. Práve som sa dozvedela, že moja najlepšia priateľka Becky zahynula pri autonehode. Ty si prvá, o ktorej som si myslela, že ti zavolám.“

Pracujete s Judy niekoľko rokov a už ste spolu krátko hovorili na duchovnú tému. Judy istotne verí v Boha už od svojho detstva. Každú nedeľu chodila s rodičmi do kostola a snažila sa žiť dobrý, slušný život. Nikdy nebola zadržaná políciou, nebrala drogy, ani nič neukradla. Každý v práci si myslí, že je úžasná žena, a vy ju považujete za blízku priateľku. Dokonca jeden víkend v mesiaci pomáha v službe vdovám a každé leto pomáha na tábore pre deti z chudobných rodín.

„Viem, že sme kedysi hovorili o duchovných veciach, ale dnes v noci nemôžem spať, lebo sa cítim taká neistá,“ zúfalo povie Judy. „Čo by sa bolo stalo, keby som ja bola v tom aute? A čo Becky? Je teraz v nebi? Ako môžem vedieť, či som dosť dobrá, aby som sa tiež dostala do neba?“

Judy vyzerá byť otrasená a čaká odpovede. Čo by ste jej odpovedali?

John

Verte mi, že keby ste poznali Johna tak dobre, ako ja, iste by ste súhlasili, že jeho „spasenie“ nebolo ničím iným, než zázrakom. Bol určite posledným človekom, o ktorom by som si pomyslel, že by sa mohol stať kresťanom. Vždy bol sebestačný a pyšný, neustále vyhlasoval že náboženstvu vôbec nedôveruje.

A predsa, všetko sa zmenilo, keď sa dozvedel, že jeho syn Eddie má leukémiu. Najprv to bolo nepatrné – nebol až tak proti skutočnej existencii Boha. Potom sa zrazu s priateľom modlil za prijatie večného života vierou v Krista priamo v nemocnici. Úprimne, nemohol som tomu uveriť! Ale každý deň sa zdalo, že je bližšie pri Pánovi. Keď sme sa modlili za jeho syna, bolo zrejmé, že jeho život a postoje sa dramaticky zmenili.

Eddieho zdravotný stav sa veľmi rýchlo zlepšil a následne všetky symptómy leukémie zmizli. Avšak, po niekoľkých týždňoch to vyzeralo tak, že Johnove kresťanstvo vymizlo tiež. Čoskoro všetky prejavy jeho zmeneného života boli preč.

Som taký zmätený celou touto situáciou. Je John stále spasený? Je možné, že spasený vôbec nebol? Môže niekto skutočne prijať Krista ako Spasiteľa a potom nežiť ako kresťan? Ak John je kresťan, vráti sa k pokore a k rastu, ktorý vykazoval počas choroby svojho syna? Čo sa vlastne stalo s Johnom počas týchto mesiacov?

Aká hlavná otázka alebo téma stojí pred nami?

Štúdium Písma

Efezanom 2:1-10

Aj vy ste boli mŕtvi vo svojich prestúpeniach a hriechoch, v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohto sveta, podľa kniežata nadzemských mocností, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. Medzi nimi sme aj my všetci kedysi konali podľa žiadostí svojho tela, keď sme žili podľa záľub tela a mysle, a boli sme od prirodzenosti deťmi hnevu, tak ako aj ostatní. Ale Boh, bohatý na milosrdenstvo, zo svojej nesmiernej lásky, ktorou si nás zamiloval, keď sme boli pre poklesky mŕtvi, oživil nás s Kristom – milosťou ste spasení! – spolu s ním nás vzkriesil a spolu s ním nás uviedol na nebeský trón v Kristovi Ježišovi, aby ukázal v budúcnosti, aké nesmierne bohatstvo svojej milosti je v jeho добрote voči nám v Kristovi Ježišovi. Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval. Veď sme jeho dielo, stворení v Kristovi Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil.

1Korintanom 15:1-5

Bratia, pripomínam vám evanjelium, ktoré som vám ohlasoval, ktoré ste prijali, v ktorom zotrúvate a skrze ktoré ste aj spasení, ak ho zachováate tak, ako som vám ho ohlasoval, iba že by ste boli nadarmo uverili.

Lebo predovšetkým som vám odovzdal, čo som aj sám prijal, že podľa Písem Kristus zomrel za naše hriechy, že bol pochovaný a tretieho dňa vzkriesený podľa Písem a že sa zjavil Kéfasovi a potom Dvanástim.

Evanjelium Ježiša Krista bolo vždy v popredí Pavlovej služby. Boh sa rozhodol svoje poslanstvo doručiť cez Pavla, a on nikdy neváhal nekompromisne hlásať Božie poslanstvo spasenia. V Efezanom 2 Pavol popisuje, ako sme spasení, podotýka, že spasenie nie je záležitosťou ľudskej snahy, ale zvrchovanej milosti. V 1Korintanom 15 Pavol podáva podstatu poslania evanjelia. Chcel si byť istý, že Korintania majú jasno ohľadom tohto poslania a že na ňom pevne stoja.

Zakrúžkujte každú zmienku o Ježišovi Kristovi v uvedených biblických oddieloch. Akú úlohu zohráva v našom spasení?

Ako popisuje Pavol v Efezanom 2:1-10 život pred spasením?

Ktoré požehnania vyplývajúce zo spasenia opisuje Pavol (Ef 2:5-6)?

Aké sú dva Božie ciele v spasení (Ef 2:7, 10)?

Aká je Božia úloha v našom spasení podľa týchto oddielov? Aká je naša úloha?

V Galatánom 1:6-9 a 3:1-9 ich Pavol karhá za to, že prevracajú evanjelium a pridávajú k nemu skutky zo Starej zmluvy. Prečítajte tieto oddiely a potom vysvetlite, prečo si myslíte, že Pavlovi tak záležalo na tom, čo Galatania robia.

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Bezplatný dar“, Charles Swindoll.

Kapitola druhá z knihy „*The Grace Awakening*“. Copyright © 1990. V origináli použité s povolením W Publishing Group, Nashville, Tennessee. Všetky práva vyhradené.

„Pochopenie Božej milosti“, Gene A. Getz.

Úryvok ôsmej kapitoly z knihy „*Looking Up When You Feel Down*“. Copyright © 1985. V origináli použité s povolením Regal Books, Ventura, California 93003. Všetky práva vyhradené.

Bezplatný dar

Z knihy „*The Grace Awakening*“, Charles Swindoll

Zamyslime sa na chvíľu nad tým, čo je to heréza. Najprv si odpovedzme na otázku: Čo považujete za najnebezpečnejšiu herézu na svete? Prv než odpoviete, porozmýšľajte. Nemám na mysli niečo až také obrovské a hrozné, za čo by sa museli anjeli hanbiť. Je to niečo rafinované, dosť príťažlivé. Dlhý čas to bolo obľúbené u mnohých ľudí. Vlastne existuje už od časov záhrady Eden. Dám vám niekoľko tipov:

- Je to filozofia nachádzajúca sa v množstve príručiek, básní, a v mnohých neuveriteľných životopisoch.
- Je to často sa opakujúca téma v politických prejavoch a slávnostných príhovoroch. Kvitne na univerzitách.
- Sýti našu pýchu, poháňa naše sebecké sklony, dáva pôžitok nášmu telu.

Jedným slovom je to humanizmus. William Ernest Henley, narodený v roku 1849 v Gloucester v Anglicku, ktorý bol od detstva ochrnutý, patril k prvým humanistom. Zložil báseň, ktorú bežne citujú študenti ako rozlúčkový prejav pri ukončení strednej školy po celej Amerike:

INVICTUS

*Za noci, ktorá ma prikrýva
Čierna ako jama od obzoru po obzor,
Ďakujem všemožným bohom,
Za túto nepodmaniteľnú dušu.*

*Naplno zovretý okolnosťami,
Nezvíjal som sa, ani nekričal.
Pod údermi kladiva osudu
Moja hlava krvácala, ale nesklonila sa.*

Za týmto miestom hnevu a slz

*Črtá sa len hrôza tieňov,
A predsa odveká hrozba
Ma stále nebojácneho nájde.*

*Nezáleží na tom, či je to rovná brána
Ani na tom aký bude môj rozsudok,
Ja som majstrom svojho osudu.
Ja som kapitánom svojej duše.¹*

Veľmi tvrdý oriešok, že? Núti ťa to hlbšie a usilovnejšie sa nad tým zamýšľať? Napokon, ak ty a ja máme nedobytnú dušu, potom jediným obmedzením je len nebo. Ak sme skutočne sami sebe pánmi

a kapitánmi, tak nech sa svet čuduje!

Varovanie: Nespútaná heréza

Už ste počuli takéto slová? Ak sa mi podobáte, tak ste ich počúvali už od raného detstva. Znejú tak správne a inšpirujúco.

„Len sa skloň dosť hlboko, aby si rozviazal šnúrkou na svojich topánkach, a všetko môžeš dosiahnuť sám. Zvládneš čokoľvek. Nič nie je nedosiahnuteľné. Tak len sa snaž... šplhaj vyššie! Môžeš urobiť sám čo len chceš. Dokonca môžeš dosiahnuť do neba!“ (Alebo, ako za čias Luthera, aspoň kúpiť pre iného rýchlejší spôsob, ako sa dostať do neba.)

To, čo vyzerá také správne, je heréza – tá, ktorú považujem za najnebezpečnejšiu na svete. Čo to je? *Dôraz na to, čo my robíme pre Boha, namiesto toho, čo Boh robí pre nás.* Niektorí sú tak presvedčení o opaku, že sa s vami budú do očí hádať. Sú to často ľudia, ktorí tvrdia, že ich obľúbený verš z Písma je: „Boh pomáha tým, ktorí si pomáhajú sami“ (čo v Biblii vôbec *nie je*). Hovoria o zabijajúcej milosti! V skutočnosti Boh pomáha bezmocným, tým, ktorí si nič nezaslúžia, tým, ktorí na to nemajú, tým, ktorí nie sú schopní dosiahnuť Jeho štandard. A predsa sa táto heréza dnes šíri hlasnejšie ako kedykoľvek predtým v histórii. Väčšina ľudí považuje

V skutočnosti Boh pomáha bezmocným, ktorí si nič nezaslúžia, tým, ktorí na to nemajú, ktorí nie sú schopní dosiahnuť Jeho štandard.

samých seba za „pánov“ svojho vlastného osudu, „kapitánov“ svojich vlastných duší. Je to staroveká filozofia, zakorenená hlboko v ľudskom srdci.

A prečo nie? Podporuje odveký obľúbený predmet humanizmu: moje ja.

Ukážem vám, kedy sa po prvýkrát objavila v najstarších biblických časoch. Mnoho, mnoho storočí pred Kristom, ešte skôr než existovali rôzne jazyky a dialekty, kmene a národy, ľudia žili na zemi na jednom území zvanom Šineár a hovorili jedným univerzálnym jazykom. Jednomyseľne sa dohodli, že postavia kolosálnu stavbu – vežu, ktorej vrchol mal siahať do samotného neba. Biblia to zaznamenáva takto:

„Na celej zemi bola jednotná reč a jednotné slová. Keď sa ľudia pohli od východu, našli rovínu v krajine Šineár a usadili sa tam. Povedali si medzi sebou:

Podme, narobme si tehál a vypálme ich. Tehly používali namiesto kameňa a asphalt namiesto malty. Potom povedali: Podme, vybudujme si mesto a vežu, ktorá svojím vrcholom bude siahať do neba. Tak sa preslávime.“

Genesis 11:1-4

Jeden z prekladov („Živá Biblia“) nazýva tento stavebný projekt „Večný pomník pýchy sebe samému“. Nezníe to príťažlivo? Nevyzerá to ako projekt, ktorý by pritiahol pozornosť kohokoľvek? Myslím, že nikto by neodolal! Bola to životná príležitosť. Viem si predstaviť Šineársku obchodnú komoru ako pri získavaní nových pracovníkov propagovala nový slogan: „Sláva človeku na výsostiach“. A všetci sa vrhli do práce.

Táto veža ma dlho fascinovala, zvlášť jej vrchol, ktorý mal „siahať do neba“. Pamätám si, že ako malý chlapec som v nedeľnej škole videl obrázky babylonskej veže. Každý obrázok ukazoval jej vrchol zahalený v oblakoch. Vo svojej malej mysli som sa domnieval, že vrchol doslova končil v nebi pri samotnom Božom tróne. Avšak v žiadnom prípade taká obrovská, vysoká stavba nemohla byť vybudovaná. Existovali značne objemné stavebné projekty, ale nič tak vysoké.

Pred niekoľkými rokmi som sa znova zahľbil do knihy Genesis a objavil som

niektoré užitočné informácie. Zistil som, že hlavná časť 4 verša doslovné znie: „ktorej vrchol bude s nehom.“

Krátka predložka „s“ znamená sprevádzanie alebo reprezentovanie. Najvyššia časť veže bola navrhnutá a postavená tak, aby „reprezentovala“ nebo.

Z literatúry som sa dozvedel, že pred desiatkami rokov sa v krajine Šineár uskutočnili rozsiahle vykopávky. Bola tu postavená nie len jedna veža, ale viacej zikkuratov (kužeľovité stavby so špirálovitou cestou po obvode, po ktorej sa vystupovalo a zostupovalo). A medzi všetkými kužeľovitými obydliami v tejto oblasti vynikala jedna najvyššia. Je dosť možné, že o tejto najvyššej veži sa píše v knihe Genesis 11. Najzaujímavejšie je to, že pod vrcholom tejto najvyššej veže objavili znaky zverokruhu vyrytého do kameňa. Na samom vrchole boli objavené znaky a symboly, ktoré predstavujú hviezdne

priestory, všeobecne nazývané „nebo“. Bolo to ako starodávna náboženská svätyňa tam hore... skoro ako keby hovorili: „Starý dobrý Boh. On pozerá dole na naše mesto a páči sa mu naše úsilie. Len si predstavte tu slávu, ktorej sa nám dostane, keď si urobíme dobré meno. Boh nás musí

požehnať za to, čo sme dosiahli“. Bola to ukážková hodina humanizmu.

Otázkou je, čo si Boh *myslel* o tejto pôvodnej stavbe postavenej a zasvätenej sláve človeka? Hneď na začiatku spoznal ich myšlienky:

„Hospodin však zostúpil, aby sa pozrel na mesto a vežu, ktorú stavali ľudia.

Hospodin povedal: Sú jeden národ a všetci hovoria jednou rečou. Toto je iba začiatok ich výčinov, teraz im už nič nezabráni uskutočniť všetko, čo si zaumienia“. Genesis 11:5-6

Nemýľte sa. Ľudská snaha môže uskutočniť mimoriadne veci. Nikto nemôže podceňiť ľudské schopnosti. Sám Boh to priznáva, keď hovorí: „Toto je len začiatok takého celoživotného myslenia. Neexistuje žiadne obmedzenie. Dosiahnu akýkoľvek cieľ“. Uvedomil si to a rýchlo tento projekt ukončil.

**... takmer ako keby povedali:
„Starý dobrý Boh. On sa pozerá na naše mesto a páči sa mu naše úsilie.“**

„Podme, zostúpme a zmätme im reč, aby sa medzi sebou nedorozumeli“.

Genezis 11: 7

(Pozorne čítajte nasledujúce dva verše. Všimnite si, že Boh nikdy nezničil Babylonskú vežu; robotníci ju dobrovoľne nechali nedokončenú.)

„Tak ich Hospodin odtiaľ rozptýlil po celej zemi a prestali stavať mesto. Preto dostalo meno Babel, lebo tam zmiatol Hospodin reč celej zeme. Hospodin ich odtiaľ rozptýlil po celej zemi“.

Genezis 11:8-9

Čudujeme sa, koľké generácie cestovali po krajine Šineár a pozerali na toto mesto a postupne chátrajúce veže. Úprimne povedané, nie mnohé. Ľudstvo sa nepoučilo z toho, že Babylonská veža ich mala niečomu naučiť. Namiesto toho sa zdá, že sme obnovili a uchovali niečo, čo sa Boh snažil odstrániť. Mnohí z nás stále veríme, že ak robíme to, čo chceme, výsledkom bude to, čím máme byť. „Chcem postaviť vežu,“ niekto prehlási. Prečo? „Lebo chcem byť slávny. Chcem mať meno. Musím byť veľký. Potrebujem mať pocit, že som niečo dosiahol. Pocit pýchy, ktorá príde vtedy, keď si urobím dobré meno. Urobím si to po svojom!“ Do toho vstupuje Boh a hovorí: „Vôbec nie.“ Avšak človek si ďalej stavia svoju vežu. Veď napokon „Boh pomáha tým, ktorí si sami pomáhajú,“ dôverne prehlasuje robotník. Ale jeho sebecké snahy predstavujú herézu ... evanjelium skutkov, zabijak milosti vo svojej najhoršej podobe.

James Russel Lowell bol súčasníkom Williama Ernesta Henleya. Geograficky ich oddeľoval Atlantický oceán, ale ešte viac ich rozdeľovala teológia. Američan Lowell napísal vo svojej knihe „Súčasná kríza“ o filozofii, ktorá bola veľmi odlišná od Henleyho básne „Invictus“:

*Pravda navždy na popravisku,
zlo navždy na tróne –
a predsa popravisko sa potáca
v budúcnosti
a za hmlistým neznámom
v tieni stojí Boh
a dáva pozor na svojich vlastných.²*

Obhajoba: Pravda na popravisku

Zatiaľ čo väčšina ľudí na svete sú zamestnaní stavaním svojich vlastných veží v nádeji, že si urobia dobré meno a získajú slávu, Božia pravda je priama. Na základe Božej Knihy, Jeho Svätého Slova, je mojou prosbou, aby sme jednoducho priznali svoju potrebu a nárok na Božiu milosť. Namiesto usilovania sa o ľudský lístok do neba, založený na vlastných výsledkoch tvrdej práce (za čo sa nám dostane uznania), navrhujem, aby sme verejne priznali svoj duchovný bankrot a prijali Boží dar milosti. Pýtate sa prečo? „Prečo nezdôrazniť koľko pre Boha robím, namiesto toho, čo On robí pre mňa?“ Lebo je to čistý blud. Ako? Vyzdvihovaním mojej vlastnej snahy a úsilím o svoje vlastné dosiahnutie urážam Jeho milosť a kradnem uznanie, ktoré patrí iba Jemu.

Nechajme krajinu Šineár s jeho mestom a vežami a pozrime sa na muža, ktorý žil krátko potom. Volal sa Abrahám... muž, ktorého meno niečo znamenalo, nevraviac o jeho známej povesti. A predsa, keď sa jednalo o spravodlivosť pred Bohom, nemal nič, čím by si zaslúžil Božie prijatie. Toto jasne stojí v Rimanom 4:1-2:

„Čo teda povieme o Abrahámovi, našom praotcovi podľa tela? Čo dosiahol? Ak totiž Abrahám bol ospravedlnený zo skutkov, má sa čím chváliť, ale nie pred Bohom“.

Stojí za to zamerať sa na posledný výrok. Ten, kto veľa dosiahol, má sa čím pochváliť na verejnosti. Veľké výsledky robia na ľudí dobrý dojem. Budú vám tlieškať. Prejavia vám uznanie. Budú mať v úcte vaše meno. Možno vám postavia bronzovú sochu, alebo po vás pomenujú školu či ulicu. Ale podľa slov Rimanom 4 sa pred Bohom chváliť nemôžeme. Dokonca ani taký veľký muž ako Abrahám by si nezaslúžil Božiu priazeň a požehnanie.

V konečnej dôsledku to neboli výsledky Abrahámovskej tvrdej práce, kvôli ktorým našiel priazeň u Boha. Bol to výsledok Božej veľkej milosti. Nezávisle na tom, čo Abrahám vlastnil alebo zarobil, kúpil alebo dosiahol, Boh ho prehlásil za spravodlivého muža. „Ospravedlnil Abraháma“.

Prišiel deň, keď v Božom účtovaní, bol bezbožný Abrahám zrazu prehlásený za spravodlivého. Nebolo v ňom nič, čo by spôsobilo tento akt. Začalo to u Boha a prešlo na človeka v zvrchovanej milosti. Božia spravodlivosť bola vložená na hriešnika. Samotná Božia spravodlivosť bola započítaná, pripísaná, pripočítaná na účet. Sám Pán Boh skutkom milosti a svojou zvrchovanou láskou sa sklonil a vymazal všetko, čo svedčilo proti Abrahámovi, a potom napísal na jeho záznam, že On, Boh,... uznal tohto muža Abraháma za dokonalého dokonca ešte v momente, kedy bol bezbožný vo svojej podstate. Toto je ospravedlnenie.³

Ako by mohol niekto povedať, že taký veľký muž Abrahám bol „bezbožný“? Keď sa pozrieme do súkromia jeho života (alebo života kohokoľvek), uvidíme to. Hlboko v Abrahámovi bola veľká prázdnota.

Duchovná smrť. Za všetkými majetkami a ľudskou veľkostí bolo pozadie modloslužby (podľa starozmluvnej knihy Jozua, kapitola 24). Bol vychovávaný v modloslužbe. Vzal si ženu, ktorá pochádzala z tej istej modlárskej krajiny. Od narodenia, od prírody bol hriešnikom.

Avšak Boh vo svojej zvrchovanej milosti cez to všetko prenikol. A keď počul Abraháma hovoriť „verím“, Boh vo svojej milosti mu pripočítal dokonalú spravodlivosť. Písmo to nazýva „ospravedlnením“.

Môžem navrhnúť definíciu?

Ospravedlnenie je suverénny Boží čin, ktorým prehlasuje veriaceho hriešnika za spravodlivého – zatiaľ čo ten je ešte stále v stave hriešnosti. Aj keby Abrahám (po uverení a ospravedlnení) bol ďalej z času načas zhrešil, Boh počul Abraháma keď povedal: „Verím ... verím v teba.“ A Boh pripočítal svätú spravodlivosť na jeho účet. Toto sa stalo, keď bol Abrahám ešte v hriešnom stave. Ale už nikdy viac sa tento muž nemusel obávať o to, aký je jeho stav pred Bohom. Bol raz a navždy nazvaný spravodlivým. Dostal to, čo si nezaslúžil a na čo by si nikdy nezarobil. Znovu vám pripomínam, toto je milosť.

Ale je Abrahám jedinečný? Odpoveď je v nasledujúcich dvoch veršoch:

Tomu, kto pracuje, mzda sa nezaratúva z milosti, ale z povinnosti. Ale tomu, kto nekoná skutky, no verí v toho, kto ospravedľňuje bezbožného, tomu sa jeho viera ráta za spravodlivosť.

Rimanom 4:4-5

Väčšina ľudí, ktorých poznám, sa teší na výplatu. Aj vy sa tešíte, že? Týždeň alebo mesiac venujete čas a úsilie svojej práci. Keď prichádza deň výplaty, dostanete ťažko zarobenú a zaslúženú odmenu. Ešte som nestretol nikoho, kto by sklonil hlavu a povedal vedúcemu: „Ďakujem. Oh, ďakujem za tento nezaslúžený dar. Ako len vám mám zaň poďakovať?“ Keby sme to tak urobili, vedúci by asi omdlel. Iste by si pomyslel: *Človeče, si v poriadku? Prečo? Pretože výplata nie je dar. Zasluhujete si ju. Máte ju minúť. Dať. Investovať. Napokon, na pracovisku, kde mzdy sú dohodnuté, neexistuje nič také ako milosť. Zarábame*

to, čo dostávame. Pracujeme pre to. Mzda „nie je považovaná za láskavosť, ale za povinnosť.“

Ale Božia ekonomika je niečo úplne iné. U Boha neexistuje výplatný vzťah. Duchovne povedané, ja a ty sme si zaslúžili iba smrť. Či sa vám to páči alebo nie, úplne sme

zbankrotovali, bez večnej nádeje, bez duchovnej zásluhy. Nemáme v sebe nič, za čo by sme si získali láskavosť u svätého a spravodlivého nebeského Otca. Nie je nič, prečo by mal prižmúriť oko a povedať: „Hm, teraz si možno zaslúžiš večný život so mnou.“ V žiadnom prípade. V skutočnosti, ani človek, ktorý je morálne čistý, nemá väčšiu šancu na zaslúženie si Božej priazne než človek, ktorý má zničený život a žije v neposlušnosti. Každý, kto dúfa, že bude večne ospravedlnený, musí prísť k Bohu tým istým spôsobom: na základe milosti. Je to dar. A tento dar k nám prichádza úplne zadarmo. Každý iný pohľad na spasenie je jasné bludárstvo.

Toľko o Abrahámovi. Našou ďalšou zastávkou je Rimanom 5. Vysvetlím vám, ako tento dar prúdi do našich životov a do životov všetkých, ktorí uveria.

„Keď sme teda ospravedlnení z viery, máme pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista.“ Rimanom 5:1

Každý, kto dúfa, že bude večne ospravedlnený, musí prísť k Bohu tým istým spôsobom: na základe milosti; je to dar.

Pozorne študujte tieto slová. My, ospravedlnení z viery, nie zo skutkov, dostávame vec, po ktorej túžime – pokoj s Bohom. Je to skrze naše zásluhy? Vôbec nie. Verš hovorí, že sme ospravedlnení z viery. Je to cez nášho Pána Ježiša Krista, ktorý zaplatil absolútnu, konečnú cenu za hriech, keď zomrel na kríži namiesto nás. Hriech proti Bohu vyžadoval odplatu smrti. A Ježiš Kristus, dokonalý Zástupca, zaplatil raz a navždy za nás. Stálo ho to vlastný život. A výsledkom je, že Boh dáva dar spasenia všetkým, ktorí uveria v Jeho Syna.

Pretože toto je principiálny základ pre pochopenie milosti, zámerne som vyčlenil túto druhú kapitolu ako vyhlásenie a vysvetlenie Božieho bezplatného daru. Keď už raz pochopíme jej vertikálny význam, veľa z horizontálnej milosti - keď ju poskytujeme iným ľuďom - zapadne na svoje miesto. Keď prijmeme ten zriedkavo zdôrazňovaný fakt, že nemáme nič, čo by sme dali Bohu alebo čím by sme na neho urobili dojem, aby nám pripísal plus na náš účet, vtedy budeme schopní prijať jeho bezplatný dar.

Znie to tak jednoducho. A ono to je – až na jednu problematickú prekážku. Je to problém hriechu.

Žiadne vzdelanie, žiadne čítanie, žiadne chodenie do kostola neodstráni náš problém. Sme nakazení hriechom.

„A tak, cez jedného človeka vošiel do sveta hriech a cez hriech smrť. Takto prešla smrť na všetkých ľudí, pretože všetci zhrešili.“ Rimanom 5:12

Naučte sa trochu teológie. Je to nevyhnutné pre pochopenie a ocenenie milosti. Narodili ako zlí pred Bohom. Ten istý hriech, ktorý spáchal Adam, zamoril celé ľudstvo. Nikto nie je imúnny voči tejto hriechnej chorobe. A žiadne ľudské výsledky nemôžu vymazať vnútornú nečistotu, ktorá nás oddeľuje od Boha. Pretože Adam zhrešil, všetci zhrešili. Toto vedie k jednému záveru: Všetci potrebujeme pomoc. Potrebujeme odpustenie. Potrebujeme Spasiteľa.

Aké je teda východisko z tohto zmätku? Pomaly a dôkladne si prečítajte tieto verše:

„A tak ako previnenie jedného prinieslo odsúdenie všetkým ľuďom, tak aj spravodlivý skutok jedného priniesol ospravedlnenie všetkých ľudí, teda život. Lebo ako neposlušnosťou jedného človeka sa mnohí stali hriešnikmi, tak aj poslušnosťou jedného sa mnohí stanú spravodlivými.“ Rimanom 5:18-19

Úžasné! Prekrásne uistenie!

„Chuck, chceš mi povedať, že jednoducho vierou v Ježiša Krista môžem mať večný život s Bohom, odpustené hriechy a istý koniec v nebi – všetko toto a dokonca bez vlastného pričinenia?“ Áno, to je presne to, čo učí Písmo. Pripomínam vám, že sa to volá milosť. A toho sa týkala celá protestantská reformácia. Spasenie je ponúkané z Božej milosti, nie z ľudských skutkov. Chcete klasický biblický príklad? Človek, ktorý bol v poslednej minúte pred smrťou. Ten, ktorý visel na kríži vedľa

Ježiša. Pamätáte si túto situáciu?

Povedal: *Ježiš, nezabudni na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva!*“ Sú to slová viery, jednoduchý výrok človeka, ktorý bol celý svoj život neveriaci. Zrazu, posledným pohľadom (nemohol urobiť žiadny náboženský čin... dokonca

ani byť pokrstný!) sa obrátil na Krista, bezmocne visiac na kríži, a verí. Vyznáva svoju vieru v Krista, „*Pane ... pamätaj na mňa.*“ A Ježiš odpovedá svojim sľubom: „*Skutočne ... dnes budeš som mnou v raji.*“ Viera človeka bez skutkov a bez podmienok bola odmenená Ježišovou milosťou.

Vráťme sa ešte k Rimanom 5:20, kde čítame: „*Navyše k tomu pristúpil zákon, aby sa rozmohlo previnenie...*“ Niektorí to čítajú nesprávne a domnievajú sa, že niečo nie je v poriadku so zákonom, keď prináša rozmnoženie previnenia. Poviem to takto. S príchodom zákona boli identifikované naše prestúpenia a naše previnenia sa ešte zintenzívnili. Keď sme čítali prvýkrát „*Nebudeš ... nebudeš ... nebudeš ...*“, uvedomili sme si, čo je to hriech. Božie požiadavky sú správne, Jeho prikázania čisté a sväté.

Sú to Božie očakávania od svätých ľudí. Prišiel zákon aby ukázal, čo je potrebné pre dosiahnutie Božieho štandardu spravodlivosti – ale my sme to nemohli urobiť. Zákon stále prízvukoval: „*Nerob ...*

Spasenie je ponúkané z Božej milosti, nie z ľudských skutkov.

nerob ... nerob ... !“ Ale ľudstvo zlyhalo. Zákon požadoval dokonalosť, ale neposkytol žiadnu pomoc, žiadne povzbudenie. Najlepšie, čo zákon urobil, bolo to, že konkrétne ukázal na hriech a znásobil naše viny. A vlastne robí to až dodnes. Spôsobuje v nás bolesť z toho, čo robíme zle.

Spomínam si, že keď som bol na začiatku puberty, jedno z mojich prvých zamestnaní bolo roznášanie novín. Počas strednej školy som niekoľko rokov roznášal *Houston Press*. Bola to dobrá práca, ale stala sa únavnou.

Potom ako som celé popoludnie som skladal 200 hárkov novín a prešiel svoju trasu, vracal som sa domov na bicykli. Pamätám si, ako som raz išiel okolo veľkého trávniku, ktorý bol krížom cez cestu oproti nášmu domu. Pomyslel som si: „*Som unavený ... nemusím prejsť celou ulicou a okolo tohto veľkého dvora. Urobím si skratku a hneď budem doma.*“ Bola to rýchla a jednoduchá skratka. Prvýkrát som pocítil malú bolesť nad svojim činom, keď som prechádzal bicyklom cez peknú trávu pripomínajúcu plyšový koberec. Viete, bol to nádherný trávnik. A čo viac, sused si na ňom dal veľmi záležať. Týždeň čo týždeň som ho pozoroval ako ho strihá. Nasledujúce poobedie som si pomyslel: „*Iste sa nič nestane, keď si ešte raz cez neho urobím skratku.*“ A stalo sa. Pociťoval som pritom menšiu vinu než prvýkrát. Teoreticky mi niečo hovorilo, že by som nemal. Ale prakticky som si odôvodnil zlo.

Počas nasledujúcich dvoch týždňov kolesá môjho bicykla zanechali na trávniku úzky vyjazdený pruh. Dovtedy som už vo svojom srdci vedel, že mám jazdiť dookola, ale nerobil som to. Jednoducho som si prestal všímať svoje pocity viny.

Do konca tretieho týždňa sa na chodníku objavila malá tabuľka s veľmi jasným nápisom, ktorá blokovala trasu, ktorú som si vytvoril. Bolo na nej napísané: „*Zákaz chodenia cez trávu – žiadne bicykle.*“ Bolo tam všetko okrem môjho mena. Vyznávam, že som to ignoroval. Obišiel som tabuľku a prešiel priamo po svojom chodníčku, pritom som sa pozeral na nápis. Priznám sa, cítil som sa oveľa horšie. Prečo? Tento nápis identifikoval môj hriech, čo hneď nato zväčšilo moju vinu. A čo je najzaujímavejšie,

nápis ma nezastavil v mojich jazdách cez trávnik. V skutočnosti som ma akosi zvláštne fascinoval. Akoby ma ešte poháňal robiť ďalej zlé.

Je to ako s nápisom: „Pozor čerstvo natreté“. Myslel som si, že keby to nenazvali čerstvo natretým, nedotkol by som sa toho. Ale keď vidím nápis: „Nedotýkať sa“, musím sa toho dotknúť. Niečo v mojom vnútri núti moje prsty, aby sa dotkli mokrej farby. Volá sa to hriešna nerest. Nápis ani trochu nepomáhajú.

Jeden môj blízky priateľ mi povedal o svojom výlete do San Francisca, počas ktorého videl veľmi neobvyklý nápis. „*Snažte sa nechodiť po trávniku*“. O čo mi ide? Keď vidíme nápis, nápis nemá vôbec žiadnu moc, aby vám prinútil poslúchnuť. Iste pomenúva náš hriech a zväčšuje pocit viny keď ho ignorujeme, ale nedáva žiadnu moc k tomu, aby nás zastavil.

A tak je to so zákonom. Bol nám daný a veľkými písmenami doň Božia ruka vyryla: „*Toto je svätosť! Cti moje meno tým, že budeš dodržiavať môj Zákon!*“ Ale v skutočnosti nikto ho nemohol dodržať, čo vysvetľujú slová v Rimanom 5:20: „*Hriech sa rozmohol.*“ Zákon vyvoláva hriech, ale nikdy ho nezadržiava. Tak ako

sa dá zastaviť ten zmätok? Aká je nádej? Odpoveď nachádzame v tom istom verši: „*Kde sa však rozmohol hriech, tam sa ešte väčšmi rozmohla milosť.*“ Nie je to úžasné? Milosť zatienila hriech, prevýšila ho, a tak priniesla nádej.

Chcem ešte viac zdôrazniť toto vyjadrenie Pisma. Kde pretekal hriech, vyliala sa milosť. Kde sa hriech prejavil vo väčšej miere, milosť sa nadmieru zväčšila. Kde bol hriech obrovský, milosť bola kolosálna. Kde hriech pretrváva, milosť ešte väčšmi pretrváva. Hriech, identifikovaný zákonom, žiadnym spôsobom nezastaví prúd Božej milosti. Ježišova smrť na kríži bola dostatočnou odplatou za hriech a uviedla do činnosti milosť, ktorá nebola jednoducho len primeraná, ale *prehojná*.

Augustus Toplady to vyjadril takto:

Teror Zákona a Boha nemá so mnou nič do činenia. Poslušnosť môjho Spasiteľa skryla v krvi všetky moje prestúpenia.⁴

**Ježišova smrť na kríži
bola dostatočnou
mzdou na hriech
a uviedla do praxe
milosť...**

Vysvetlenie: Milosť pre hriešnikov

Zahľadme sa na chvíľu na tento pravdivý oddiel, ktorý zaznamenal Pavol vo svojom liste Efezanom. Čítajte pomaly, neponáhľajte sa.

„Aj vy ste boli mŕtvi vo svojich prestúpeniach a hriechoch, v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohto sveta, podľa kniežata nadzemských mocností ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. Medzi nimi sme aj my všetci kedysi konali podľa žiadostí svojho tela, keď sme žili podľa záľub tela a mysle, a boli sme od prirodzenosti deťmi hnevu, tak ako aj ostatní. Ale Boh, bohatý na milosrdenstvo, zo svojej nesmiernej lásky, ktorou si nás zamiloval, keď sme boli pre poklesky mŕtvi, oživil nás s Kristom – milosťou ste spasení! – spolu s ním nás vzkriesil a spolu s ním nás uviedol na nebeský trón v Kristovi Ježišovi, aby ukázal v budúcnosti, aké nesmierne bohatstvo svojej milosti je v jeho добрote voči nám v Kristovi Ježišovi. Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval.“

Efezkým 2:1-9

Dávajte dobrý pozor na týchto sedem slov: „milosťou ... skrze vieru ... je to dar Boží“.

Jedným z mojich najväčších očakávaní je jeden slávny deň, tam, kde nebude vystatovanie, sebeckvo, vychvaľovanie sa známymi. Hádajte, kde to bude? V nebi. Nebudú tam duchovne znejúce svedectvá, ukazujúce na to, čo niekto dosiahol. Nič z toho! Každý bude mať na svojom živote napísané slovo „Milosť“.

„Ako si sa sem dostal?“ Milosť!“ Čo ti to umožnilo? Milosť“. Aké je tvoje meno? Milosť“.

Milosť bude prevládať nad ostatnými menami. Všade len Milosť, Milosť, Milosť!

Keď som bol na teologickej fakulte, jeden kamarát, ktorý mal problémy s učením – skutočne to nezvládal – bol rád, že vôbec dokončil školu. Pamätám si, ako sme vošli do miestnosti, kde sme mali dostať výsledky testov. V kúte stála skupinka študentov, ktorí sa stále pýtali: „Čo si dostal?“

„Dostal som to a to“. „Skutočne? Ja som napísal to isté a dostal som 4.“

Ale jeden z milých študentov nikdy takto nezmyselne neporovnával. V tichosti otvoril svoju schránku, vytiahol svoje testy, a prv než sa pozrel na svoje známky, na prvú stranu testu napísal veľkými písmenami „M-I-L-O-S-Ť.“ Keď mal zlé výsledky: „Milosť.“ Keď mal dobré: „Milosť.“ Keď sotva prešiel: „Milosť.“ Naučil som sa od neho cennú lekciu. To je všetko, na čo hocikto z nás môže robiť nárok.

Moje dlane prázdne sú, ale ústa volať smú: všetku úzkosť, nepokoj, nesiem, Pane, pod kríž tvoj.⁵

A keď milosť je to jediné, na čo si robíme nárok, komu patrí sláva? Tomu, ktorý šiel na kríž. A teraz veľká otázka: Rozumiete, prečo zabijaci milosti napadajú túto veľkú pravdu? Samozrejme! Lebo tne priamo do

srdca náboženstva typu „urob si sám“ a „dopraj si uznanie“. Tak ako sa objavili v Lutherových časoch, objavujú sa v každej generácii s presvedčivými argumentmi, napr. „Vieš, musíš sa veľmi snažiť“. Alebo: „Musíš sa vzdať toho alebo toho.“ Alebo: „Musíš začať robiť to alebo

ono.“ Alebo: „Musíš dokázať úprimnosť svojej viery.“ Alebo: „Musíš si pred Bohom zaslúžiť to či ono.“ Zabudnite na to! Boh vám vo svojej milosti ponúka bezplatný dar odpustenia. Všetko, čo musíš urobiť je prijať ho. Keď ho prijmeš, dostaneš silu niečoho sa vzdať, pokračovať, opustiť, alebo začať – čokoľvek. Ale neprekrúcaj tému spasenia. Je tvoje výhradne na základe Božieho daru. Napriek všetkému, čo môžeš počuť ako opačné tvrdenia, dôraz nie je na tom, čo my robíme pre Boha, ale na tom, čo Boh robí pre nás.

Pred časom som sa ponoril do skúmania tejto témy úžasnej Bože milosti a narazil som na báseň Dorothy Day, v ktorej odpovedá na Henleyho „Invictus“ slovami, ktoré prenikajú k jadrú jeho humanistickej filozofie. Nazvala ju „Môj kapitán“.

A keď milosť je to jediné, na čo máme nárok, komu patrí sláva? Tomu, ktorý šiel na kríž.

MÔJ KAPITÁN

*Z hlbín svetla, ktoré ma oslňuje,
jasné ako slnko od obzoru k obzoru
ďakujem Bohu, ktorého poznám
za Krista – dobyvateľa mojej duše.*

*Pretože On má v rukách okolnosti
nezvítam sa a nekričím
pod pravidlami, ktoré ľudia nazývajú
šancami.
Svoju hlavu skláňam radostne a pokorne.*

*Za týmto miestom hriechu a slz
Je život s Ním! A Jeho pomoc.
napriek odvekej hrozbe.
On ma drží a udrží bez strachu.*

*Nebojím sa, hoci úzka je brána,
On vymazal moje viny.
Kristus je Majster môjho osudu,
Kristus je Kapitánom mojej duše.⁶*

Môžeš úprimne povedať, že Kristus je Majstrom tvojho osudu a Kapitánom tvojej duše? Ver mi. Jeho meno je jediné, ktoré ťa prenesie zo zeme do neba keď zomrieš. Nie úspechy, ktoré si dosiahol. Dostaneš voľný vstup preto, lebo si prijal dar večného života – nič viac, nič menej, nič iné.

Existuje len jediné heslo pre vstup do neba: Milosť.

*

Poznámky:

¹ William Ernest Henley, "Invictus," v *The Best Loved Poems of the American People*, vybrané Hazel Fellemanovou (Garden City, NY: Garden City Books, 1936), str. 73.

² James Russell Lowell, "The Present Crisis" [1844]. Citované z 15.vydania *John Bartlett's Familiar Quotations*, str. 567.

³ Donald Grey Barnhouse, *Romans, God's Remedy*, vol. 3 (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1954), str. 208.

⁴ Augustus Toplady, podľa citácie v *Romans: The New Man, An Exposition of Chapter 6* od Martyn Lloyd-Jonesa (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1973), str. 19.

⁵ Augustus Toplady, "Rock of Ages" (1776).

⁶ Dorothea Day, "My Captain," v *The Best Loved Poems of the American People*, vybrané Hazel Fellemanovou (Garden City, NY: Garden City Books, 1936), str. 73-74.

Pochopenie Božej milosti

Z knihy „Looking Up When You Feel Down“, Gene A. Getz

Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval. Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil. Efezanom 2:8-10

Čo je výsledkom Božej milosti?

Keď sa Pavol dostáva k vrcholu tohto oddielu, objasňuje dva výsledky.

Boží dar spasenia

V tomto oddiele máme dva z najjasnejších a predsa nepochopených veršov v Novej zmluve. Pavol napísal: „Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil“ (Ef 2:8-9)

Nie je to prvý krát v tomto liste, keď sa Pavol zmieňuje o Božej milosti vo vzťah k nášmu spaseniu. V kapitole 1, verš 6, Pavol označil túto vlastnosť ako Božiu „slávnú milosť, ktorou nás *zdarma obdaroval* vo svojom milovanom Synovi.“ Pokračuje tým, že v Kristovi „máme“ skrze jeho krv vykúpenie a odpustenie prestúpení podľa bohatstva *jeho milosti*, ktorou nás zahrnul vo všetkej múdrosti a rozumnosti“ (1:7-8).

Spasenie je dar. Nedá sa zaslúžiť. Ničím ho nemôžeme zaplatiť. Dá sa ho prijať jedine vierou.

Spasenie z milosti skrze vieru je to, čo oddeľuje kresťanstvo od všetkých ostatných náboženstiev, kultov a ďalších -izmov, ktoré sa odchyľujú od biblického kresťanstva. Všetky bez výnimky vyučujú „spasenie zo skutkov“ alebo kombináciu „viery a skutkov“.

Už ste niekedy hovorili evanjelium niekomu, kto odpovedal, že všetky náboženstva sú v podstate rovnaké? Vo všeobecnosti tento pohľad je správny, až na jednu výnimku. Biblia učí, že človek je

spasený z milosti skrze vieru, nie zo skutkov, pričom väčšina ostatných náboženstiev učí, že človek je spasený skutkami alebo vierou spolu so skutkami. V dôsledku toho osoba, ktorá pozná väčšinu svetových náboženstiev, skutočne *vidí* tú podobnosť. Žiaľ, nepochopila základnú *pravdu* o pravom kresťanstve.

Dobré skutky kresťana

Kam potom patria skutky? Pavol to povedal veľmi jasne vo verši 10: „Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi, *aby sme konali dobré skutky*, ktoré nám Boh už vopred pripravil.“

Týmto Pavol vyjadruje, že pravé obrátenie má za následok „dobré skutky“. V skutočnosti, je to Boží plán. A čo viac, každý, kto skutočne pochopil a zažil milosť Božiu, na milosť Božiu aj reaguje.

Potom skutočný test, či sme zažili alebo nezažili Božiu milosť, je efekt, ktorý má na náš život. Písmo jasne hovorí, že skutočná viera sa prejavuje dobrými skutkami. Vlastne tak, ako napísal Jakub: „Viera bez skutkov je mŕtva“ (Jakub 2:26). Ak sme skutočne spasení, Božia milosť spôsobí to, že budeme žiť život podobný Ježišovi Kristovi.

Ako máme reagovať na Božiu milosť?

Tento oddiel z Písma kladie pred každého človeka dve otázky:

1. Už som zareagoval na Božiu lásku, milosrdenstvo a dobrotivosť a zažil Božiu milosť, tým, že som prijal dar spasenia skrze vieru?

Aby som vám pomohol hlbšie sa zamyslieť nad touto otázkou, uvažujte chvíľu o mojom zážitku s policajtom. Bol som veľmi prekvapený, keď ma vytiahol

**Spasenie z milosti
skrze vieru je tým, čo
oddeľuje pravé
kresťanstvo
od ostatných
náboženstiev...**

z auta a stručne a jasne ma obvinil z dopustenia sa štyroch priestupkov, pekne jeden po druhom. Ja som si myslel, že dodržiavam zákon. V skutočnosti som sa cítil dosť spravodlivým, keď som prechádzal okolo vozidla policajnej hliadky. No to, že som si myslel, že neprekračujem zákon, neznamenala, že som bol nevinný. Okrem toho som v jednom prípade nepoznal predpis ohľadne dočasne obmedzenej rýchlosti na vedľajšej ceste. Ale aj tak som bol vinný. Vidíte, že neznalosť zákona nie je výhovorkou!

Tá istá situácia platí dnes pre milióny ľudí, ktorí porušujú Božie princípy. Niektorí ľudia si myslia, že robia dobre, lebo dodržiavajú desať Božích prikázaní. Vlastne si myslia, že sú pred Bohom spravodliví. Avšak Biblia učí, že kedykoľvek porušíme jedno prikázanie, previnili sme sa tak, ako keby sme porušili všetky. Boh nenávidí *každý* hriech. Preto prišiel Ježiš Kristus ako dokonalý Boží syn a zobral naše hriechy na seba na kríž.

Takže ak sa snažíte dostať do neba dodržiavaním zákona, nikdy sa vám to nepodari. Nikto okrem Ježiša Krista samotného nedodržel dokonale zákon. Preto On bol dokonalý Spasiteľ.

Jediná cesta k večnému životu je uznať vlastný hriech a prijať Ježiša Krista ako osobného Spasiteľa a potom prijať bezplatný dar spasenia.

Všimnite si ešte niečo na mojom stretnutí s dopravným policajtom. Keď mi povedal, že mi nevypíše blokovú pokutu, čo keby som mu bol povedal: „Pane, ja neprijmem vašu ponuku na oslobodenie od pokuty. Previnil som sa! Pokutujte ma! Dajte mi! Posadte ma za mreže!“

Istotne budete súhlasiť, že by som bol veľmi hlúpy, keby som bol odmietol jeho ponuku. Bolo by to nezmyselné.

Ale takisto je nezmyselné odmietnuť Božiu ponuku spasenia. A predsa milióny ľudí reagujú na evanjelium takto: „Odsúďte ma. Chcem platiť za svoje previnenia. Dajte ma navždy do väzenia!“

Je pravdou, že mnoho ľudí nepozná plán spasenia. Mnohí nerozumejú, že dar je zadarmo. Ale mnohí poznajú pravdu, a predsa odmietajú pozitívne reagovať na Božiu ponuku. Toto je, samozrejme, nezmyselné. Je to veľmi hlúpe rozhodnutie. Takže ak poznáte pravdu – a ak ste sa

dočítali až potiaľ, tak určite poznáte pravdu – nenúťte Boha, aby vás odsúdil. Prijmite Jeho dar spasenia. Biblia hovorí: „Dnes keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia“ (Hebrejom 4:7).

2. Ak ste kresťanom, dovoľujete Božej milosti, aby vás vyučovala a pripodobňovala Jeho Synovi Ježišovi Kristovi?

Pred mnohými rokmi som žil v meste Billings v Montane, študoval som a zároveň slúžil. Pravidelne som cestoval 2500 kilometrov vlakom z Billings do Chicaga a späť. Mal som tak veľa času na čítanie. Počas jednej cesty som čítal knihu s názvom „*Vychovávaný milosťou*“ od J.F. Strombecka. Táto kniha bola vlastne vysvetlením slov apoštola Pavla Titovi: „Zjavila sa totiž *milosť* prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás *vychováva*, aby

sme sa zriekli svetských žiadostí a žili v týchto časoch rozvážne, spravodlivo a nábožne, a očakávali blažené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil

svoje vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky“ (Titovi 2. 11-14).

Všimnete si, že „*milosť*“ nielen prináša spásu nekresťanovi, ale tiež vychováva kresťana. Pravda obsiahnutá v týchto veršoch, tak ako ju vysvetľuje Strombeck, zmenila môj život, hlavne z hľadiska môjho vlastného zákonnického pozadia. Zbadal som, že skutočné poznanie a prežitie Božej milosti bude mať oveľa významnejší vplyv na život kresťana než len zoznam pravidiel. Túto skutočnosť Strombeck zhrnul výrokom:

Je dôležité nielen poznať význam milosti. Rovnako je nevyhnutné si uvedomiť, aký veľký dosah má milosť v živote kresťana. Je to podstatné ako základ pre pochopenie disciplíny milosti.

Mnohí ľudia považujú milosť len za prostriedok, ktorým Boh odpúšťa hriech. Neuvedomujú si, že milosť je Boží spôsob, ako jedná s človekom, ktorý prijíma Krista, nielen počas pozemského života, ale tiež vo večnosti. Toto

Všimnite si, že milosť nielen prináša spasenie nekresťanovi, ale taktiež vyučuje kresťana...

obmedzené chápanie milosti a nedostatok vyučovania o jej plnosti spôsobilo veľkú škodu. Súčasná nízka úroveň správania sa kresťanov je vo veľkej miere dôsledkom neúplného vyučovania o milosti. Všetky nedorozumenia, že prílišné zdôraznenie milosti je oprávnením hrešiť by boli

rýchle odstránené, keby sa o milosti kázalo a vyučovalo v plnosti.

Takže každý kresťan by si mal položiť otázku: „Dovoľujem milosti, ktorá ma zachránila, aby ma tiež vychovávala ako mám žiť kresťanský život v tomto svete?“

*

Poznámky:

¹ Prevzaté z *Disciplined by Grace* od J. F. Strombeck. Copyright © 1982 Harvest House Publishers, 1075 Arrowsmith, Eugene, OR 97402. V origináli použité s dovolením.

Príprava vlastnej odpovede

1. Napíšte krátke vysvetlenie evanjelia a popíšte, čo je absolútne nevyhnutné vedieť a/alebo čo robiť, aby sme boli spasení?
2. Popíšte, čo sa stane, keď ľudia niečo k evanjeliu pridajú alebo z neho uberú.
3. Aká je úloha pokánia v spasení (rozhodnutia odvrátiť sa od hriechu k Bohu)? Napíšte krátke vysvetlenie vášho pohľadu a dôvody prečo máte tento pohľad.

Diskusia o téme

1. Ktoré sú podľa Písma kľúčové prvky „jadra“ evanjelia?
2. Čomu musí človek veriť a/alebo čo robiť, aby bol spasený? Ako poznáme, že to stačí?
3. Aké sú niektoré prvky, ktoré ľudia bežne pridávajú k zvesti evanjelia a pritom si myslia, že sú pre spasenie podstatné?
4. Akým spôsobom je Ježiš Kristus podstatou spasenia? Aký je rozdiel medzi tým, *kým* on je a tým, čo on urobil?
5. Aká je úloha pokánia v spasení?
6. Čo je milosť? Ako by ste ju vysvetlili dieťaťu?
7. Ako by mala skutočnosť, že Boh je k nám taký milostivý, ovplyvniť naše postoje a vzťahy s inými ľuďmi?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako diskusia zmenila vaše pôvodné myslenie a presvedčenie o tejto téme?
Zhrňte svoje myšlienky.
2. Ako to plánujete uviesť do praxe (kde, kto, kedy, atď.)?
3. Urobte záväzok: Určite si ciele viery, ktoré sa vzťahujú k téme a povedzte o nich svojej skupine a/alebo vedúcemu.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžte nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola